

Sygn. akt I C 1317/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Michał Jank

Protokolant: staż. A. B.

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2015 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **SA w W.**

przeciwko **B. W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego B. W. na rzecz powoda (...) SA w W. kwotę 12.767,93 zł (dwanaście tys. siedemset sześćdziesiąt siedem złotych 93/100) wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 18 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 160 zł (sto sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna w W., wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, by pozwany B. W. zapłacił na jego rzecz kwotę 12.767,93 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, wraz z kosztami sądowymi w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powództwa powód podał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwanego z (...) Spółką Akcyjną w W. umowy kredytu, z której warunków pozwany się nie wywiązał. W związku z tym powód dokonał wypowiedzenia umowy oraz wezwała pozwanego do uregulowania zadłużenia, jednakże bezskutecznie.

Sąd Rejonowy (...) nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 03 kwietnia 2014 r. sygn. akt VI (...) orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł skutecznie sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut braku legitymacji czynnej, argumentując, iż powód nie był stroną umowy. Kwestionował fakt doręczenia wezwania do zapłaty oraz wypowiedzenia umowy, jak również sposób naliczenia odsetek „od dnia następnego po wystawieniu długu”. Według pozwanego nie zaistniały przesłanki do wypowiedzenia umowy kredytu. Nadto w ocenie strony pozwanej powództwo należy uznać za przedwczesne bowiem wypowiedzenia umowy dokonano na podstawie zmienionego regulaminu, o której nie został zawiadomiony.

Sąd Rejonowy(...) postanowieniem z dnia 16 czerwca 2014 r. sygn. akt VI (...) stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania (...)–(...) w (...) na podstawie art. (...).

W piśmie procesowym z dnia 31 października 2014 r. powód wskazał, iż stroną umowy był (...) Bank sp. akcyjna, która na mocy postanowienia Sądu z dnia 22 listopada 2013 r. zmieniła firmę na (...) spółka akcyjna. Podniósł, iż wypowiedzenie umowy nastąpiło na skutek braku terminowych wpłat, które zostało odebrane przez dorosłego domownika W. W. (1). Nadto wskazał, iż w wezwaniu do zapłaty poinformował pozwanego o wysokości zadłużenia.

W piśmie procesowym z dnia 02 listopada 2014 r. podniósł, iż wypowiedzenia dokonały osoby nieuprawnione do reprezentacji powódki. Podnosił, iż powód nie wypowiedział umowy, a jedynie wzywał pozwanego do zapłaty. Wskazywał na rozbieżności do co kwoty zaległości wynikającej z przedmiotowej umowy kredytu zawarte odpowiednio w piśmie z dnia 05 kwietnia 2013 r. – 10.904,66 zł, natomiast w piśmie z dnia 21 lutego 2014 r. 12.767,93 zł. Kwestionował naliczenie odsetek karnych oraz kwoty 75,40 zł ujętych w wyciągu z (...). Zdaniem pozwanego ww. dokument bankowy potwierdza, iż w dacie jego sporządzenia umowa nadal łączyła strony.

W toku dalszego postępowania pozwany podnosił, iż powód dokonywał kapitalizacji odsetek co 23 dni, podczas gdy zapewniono go, iż kapitalizacja następować będzie co 54 dni, nie proponowano zawarcia żadnej umowy ubezpieczenia, , nie poinformowano o wysokości należnych opłat i prowizji pobieranych przez Bank.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 sierpnia 2011 r. pomiędzy (...) Banku Spółką Akcyjną w W. a B. W. została zawarta umowa kredytu – (...)nr (...). Wysokość limitu na karcie kredytowej wnosił 10.000 zł.

Umowa zawarta została na okres 12 miesięcy z opcją automatycznego przedłużenia umowy pod warunkiem należytego wywiązywania się kredytobiorcy z obowiązków.

Kredytobiorca zobowiązany był do dokonywania spłat kwot nie mniejszych niż minimalna kwota spłaty podane na wyciągu w terminie wskazanym na tym wyciągu. W przypadku braku spłaty w terminie, (...) uprawniony był do pobierania opłaty za obsługę zadłużenia i do naliczenia odsetki kapitałowej za czas opóźnienia w spłacie należności wymagalnych obejmujących niespłacone w terminie minimalne kwoty spłaty, określone w wyciągach.

Wysokość oprocentowania kredytu ustalono na poziomie 21 % w stosunku rocznym, zaś wysokość stóp procentowych określana była w tabeli oprocentowania powoda.

Zgodnie z postanowieniami umowy powód uprawniony był do pobierania opłat i prowizji zgodnie z tabelą obowiązującą u powoda.

Kredytobiorca oświadczył, iż zapoznał się z taryfą prowizji i opłat bankowych, zaakceptował ich treść i uznał je za wiążące.

Wraz z zawarciem umowy kredytowej pozwany zawarł z powodem umowę ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków, umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w życiu prywatnym, utraty gotówki pobranej z bankomatu nieuprawnionego użycia kart, umowę ubezpieczenia spłaty karty. Kredytobiorca upoważnił powoda do pobierania składek na poczet powyższych ubezpieczeń oraz oświadczył, iż zapoznał się z warunkami ubezpieczenia.

Bank miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu m.in. w przypadku naruszenia przez kredytobiorcę postanowień umowy.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: potwierdzenie umowy z dnia 13.07.2007 r. – k. (...), regulamin udzielania kredytów konsumpcyjnych dla osób fizycznych w (...) –k. (...))

Na mocy postanowienia (...) w W. z dnia 22 listopada 2013 r. sygn. akt WA(...).KRS/(...) (...) Bank Spółka Akcyjna w W. zmieniła firmę na (...) Spółka Akcyjna w W..

(dowód: postanowienie (...) w W. z dnia 22.11.2013 r. sygn. akt (...) KRS/(...) -k. (...) zaświadczenie o dokonaniu wpisu -k.(...), pełny odpis z (...)

Pozwany nie spłacał należności zgodnie z umową, skutkiem czego pismem z dnia 21.02.2014r. został wezwany do zapłaty kwoty 12.767,93 zł, wg stanu zadłużenia na dzień 19.02.2014 r., jednakże bezskutecznie.

W związku z tym pismem z dnia 05.04.2013 r. B. W. został wezwany do uregulowania zaległych płatności na kwotę 19.57,32, w tym kapitał 1564,38 zł, odsetki od kapitału 362,46 zł, opłaty i prowizje Banku 30,48 zł w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Pozwany został jednocześnie poinformowany m.in., iż w przypadku nieuregulowania należności w kwocie 1957,32 zł niniejsze pismo należy traktować jako wypowiedzenie umowy oraz że bank będzie uprawniony do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego w trybie (...)ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. (...)

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 21.02.2014 r. -k. (...), ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru (...), pełnomocnictwo – nr (...) -k.(...) pełnomocnictwo nr(...), zestawienie opłat z rozbiem na każdy dzień-k. -71-78, elektroniczne zestawienie operacji -k. (...)

Zobowiązanie B. W. wobec (...) Spółki Akcyjnej w W. wynosi na dzień 17.02. 2014r. kwotę 12.767,93 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg bankowych -k. (...),zestawienie transakcji – k. (...); zestawienie opłat odsetek – k. (...))

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dokonując ustaleń faktycznych oparł się na załączonych do akt dokumentach, których prawdziwości i autentyczności pozwany codo zasady nie kwestionował. Sąd też nie znalazł podstaw do podważania ich wiarygodności.

Wprawdzie na ostatnim posiedzeniu pozwany zakwestionował prawdziwość dokumentów dołączonych do pisma powoda z 30 marca 2015 r., jednak zarzut ten uznać należy za spóźniony w świetle art. (...) Pozwany nie wskazał i nie wyjaśnił dlaczego dopiero na posiedzeniu, na którym zamknięto rozprawę, podniósł tego typu zarzut.

Odnośnie dokumentów Sąd oparł się w szczególności na treści potwierdzenia zawarcia umowy kredytu, wyciągu z ksiąg bankowych, zestawieniu operacji, zestawieniu opłat z odsetkami, w tym również na postanowieniu Sądu Rejonowego dla Miasta Stołecznego Warszawy w W. z dnia 22 listopada 2013 r. sygn. akt (...).KRS/(...), odpisie (...) udzielonych pełnomocnictwach załączonych do akt sprawy.

W oparciu o tak zgromadzony materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W szczególności poza sporem pozostawał fakt zawarcia przez strony umowy kredytu bankowego pomiędzy pozwanym B. W., a (...) Bankiem Spółką Akcyjną w W..

Pozwany kwestionował swą odpowiedzialności z tytułu umowy kredytu tak co do wysokości, jak i co do zasady, podważał również legitymację czynną strony powodowej.

W ocenie Sądu zarzut pozwanego co do braku legitymacji powoda uznać należy za nieuzasadniony. Faktem jest, iż umowa kredytu została zawarta z pozwanym przez (...) BANK Spółkę Akcyjną w W., tym niemniej z postanowienia Sądu (...) dla (...)w W. z dnia 22 listopada 2013 r. sygn. akt (...).KRS/(...) wynika wprost , iż zamianie uległa firma spółki z (...) BANK na (...) Spółkę akcyjną. Powyższe znajduje odzwierciedlenie również w treści odpisu Krajowego Rejestru Sądowego powodowej spółki. Zgodnie z art.(...). orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w

ustawie przewidzianych także inne osoby. Nadto zgodnie z treścią art. (...) kpc dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Z tych względów Sąd uznał, iż powód wykazał skutecznie swą legitymację procesową.

Materialnoprawną podstawą rozstrzygnięcia był (...) ustawy (...).

Zgodnie z przepisem art. (...) prawa bankowego (...) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Istota umowy kredytu, wyrażona w art. (...) Prawa bankowego, jest funkcją podstawowych uprawnień oraz obowiązków stron tej umowy, czyli banku (kredytodawcy) i jego kontrahenta (kredytobiorcy). Wykorzystanie kredytu oznacza oddanie do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych na określony w umowie cel. Oddanie do dyspozycji środków pieniężnych ma zapewnić kredytobiorcy ich wykorzystanie w sposób odpowiadający jego interesom określonym w umowie kredytowej. Należy podkreślić, że roszczenie kredytodawcy (banku) o zwrot kredytu powstaje dopiero po wykorzystaniu odpowiedniej sumy kredytowej przez kredytobiorcę. Wykorzystanie takie oznacza bowiem wykonanie umowy kredytowej przez bank w postaci oddania kredytobiorcy odpowiedniej sumy kredytowej do dyspozycji kredytobiorcy. Sposób wykorzystania (tzw. akt wykorzystania) może być określony w umowie, przy czym strony mogą dokonać zmiany tego sposobu także po zawarciu umowy kredytowej.

Nie ulega wątpliwości, iż umowa o (...) roku jest umową kredytu w rozumieniu art. (...) (...)

W niniejszej sprawie fakt zawarcia umowy kredytu bankowego i rzeczywistego udzielenia go pozwanemu B. W. nie budzi żadnych wątpliwości Sądu. Pozwany jak wskazano powyżej nie zakwestionował zawarcia przedmiotowej umowy, nie zakwestionował też skutecznie zapisów tej umowy, w tym tych dotyczących zawarcia umów ubezpieczeń, co pociągało za sobą obowiązek uiszczania składek na ubezpieczenie.

Z kolei na z art. (...) prawa bankowego wynika, że na podstawie ksiąg banków lub innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych banki mogą wystawiać bankowe tytuły egzekucyjne. W bankowym tytule egzekucyjnym należy oznaczyć bank, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona, dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności, datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również oznaczenie czynności bankowej, z której wynikają dochodzone roszczenia, oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Bankowy tytuł egzekucyjny należy opatrzyć pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku.

Powód przedstawił wyciąg z ksiąg (...), z którego wynika, iż na dzień 17 lutego 2014 r. istniało zobowiązanie o charakterze pieniężnym B. W. w kwocie 12.767,93 zł, na które składają się: kapitał w kwocie 10.655,35 zł oraz odsetki umowne 2.037,18 zł za okres od 12.07.2013 r. do 17.02.2014 r. oraz kwota 75,40 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji.

W przedmiotowej sprawie w ocenie Sądu powód wykazał za pomocą dokumentów – potwierdzenia zawarcia umowy kredytowej - istnienie samego zobowiązania, wynikającego z zawartej umowy o kartę kredytową, a także jego wysokość, która została wykazana z kolei m.in. na podstawie wyciągu z ksiąg banku, który co prawda nie ma w postępowaniu cywilnym mocy dokumentu urzędowego (...) 1a Prawa (...), jednak jest dokumentem prywatnym, którego prawdziwość nie została skutecznie zaprzeczona przez stronę pozwaną, wobec czego należy uznać, iż wiarygodność powoda istnieje w kwocie wskazanej w treści tego dokumentu, tj. 12.767,93 zł. Jednocześnie powód przedstawił zestawienia transakcji dokonywanych kartą kredytową oraz wyliczenie odsetek należnych od pozwanego. Dowody te nie zostały skutecznie zakwestionowane, pozwany nie przedstawił wobec tych dokumentów żadnych konkretnych zarzutów. Również Sąd nie dopatrzył się żadnych nieprawidłowości w zakresie treści tych dokumentów.

Strona powodowa przedłożyła stosowne pełnomocnictwa, potwierdzające sporządzenie zarówno wyciągu z ksiąg bankowych mBanku, wezwania do zapłaty, wypowiedzenia umowy kredytu przez osoby uprawnione do działania

w imieniu i na rzecz powoda w dacie dokonywanych czynności. Załączyła również do akt sprawy potwierdzenie doręczenia wypowiedzenia przedmiotowej umowy dorosłemu domownikowi W. W. (1).

W tym miejscu wskazać należy, iż powód wykazał dokumentami, iż umowa kredytu została sporządzona przez osoby mające do tego stosowne umocowanie.

Za niezasadny Sąd uznał zarzut pozwanego, iż umowa nie została mu wypowiedziana, gdyż w istocie otrzymał on jedynie wezwanie do zapłaty. Z treści pisma powoda z 17 kwietnia 2013 r. (...) jednoznacznie wynika, iż jeżeli pozwany nie spłaci kwoty wskazanej w tym piśmie pismo traktować należy jako wypowiedzenie umowy kredytu. Akt sprawy nie wynika, aby zaległość została spłacona, co oznaczało, iż przedmiotowe pismo należało potraktować jako wypowiedzenie umowy kredytu.

Odnośnie zarzutu dotyczącego okresu kapitalizacji odsetek (według pozwanego co 54 dni, a nie co 23 dni) pozwany poprzestał na gołosłownych twierdzeniach, nie popartych żadnymi miarodajnymi dowodami dla Sądu, a zgodnie z treścią przepisów art.(...) in fine to strony mają obowiązek wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód z urzędu, ale nie ma takiego obowiązku. Jest to wyrazem zasady, iż to strony powinny być zainteresowane wynikiem postępowania oraz że to strony dysponują przedmiotem postępowania m.in. poprzez powoływanie i przedstawianie Sądowi wybranych przez siebie dowodów. Samo zaprzeczenie okolicznościom dokonane przez stronę procesową wywołuje ten tylko skutek, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nie udowodnienia sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (...). Reguły dowodzenia, a więc rozkład ciężaru dowodu, określa przepis art.(...). Wynika z niego przedmiot i osoba, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy(...) Artykuł ten jednoznacznie stanowi, że ciężar udowodnienia faktów spoczywa na stronie, która wywodzi z tych faktów skutki prawne(...)Jednocześnie z treści łączącej strony umowy nie wynika, aby okres kapitalizacji odsetek następować miał co 54 dni.

Odnośnie zarzutu kwestionowania roszczenie powoda co do wysokości również wskazać należy, iż pozwany poprzestał na gołosłownych twierdzeniach w tym zakresie, nie wskazał jaki konkretnie element wyliczenia kwestionuje. Sąd po analizie dokumentacji nie dopatrył się w tym zakresie nieprawidłowości uznając za wiarygodne zarówno zestawienie transakcji dokonywanych kartą kredytową jak i wyciąg z ksiąg bankowych.

Odnośnie zawartych między stronami umów ubezpieczenia Sąd miał na uwadze, iż w treści umowy kredytu łączącej strony zawarte zostały oświadczenia, iż pozwany wyraża zgodę na objęcie ochroną ubezpieczeniową oraz pobieranie składek na ubezpieczenia. W zakreślonym w dniu 13.10.2014 r. terminie do ustosunkowania się do przesłanych przez powoda dokumentów (w tym umowy) pozwany nie zakwestionował faktu zawarcia umów ubezpieczenia. Zgłoszony w tym zakresie zarzut uznać więc należało za spóźniony w świetle art. (...) Nadto Sąd miał też na uwadze, iż z zestawienia transakcji dokonywanych kartą kredytową wynika, iż pozwany był obciążanych składkami ubezpieczeniowymi od momentu zawarcia umowy i obowiązku tego nigdy w czasie trwania umowy nie zakwestionował.

Biorąc pod uwagę fakt, iż pomimo otrzymania wezwania do zapłaty, wypowiedzenia umowy kredytu pozwany nie kwestionował stanowiska powoda na etapie przedprocesowym, ani w toku procesu nie przedłożył żadnego miarodajnego dowodu dla Sądu, uznać należało, iż zachowanie pozwanego w toku procesu zmierza jedynie do uchylenia się od ciężącego na nim obowiązku względem powoda, wynikającym z umowy kredytu, łączącej strony postępowania.

Zgodnie z art. (...) jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Przy czym stosowanie do treści(...)w. artykułu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Z treści umowy kredytu zawartej z pozwanym B. W. wynika, iż był on zobowiązany do zapłaty odsetek umownych. Zgodnie z §(...) przedmiotowej umowy kredytodawca był uprawniony do naliczenia oprocentowania liczonego od zadłużenia przeterminowanego – roszczenia głównego według zmiennej stopy oprocentowania.

Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, Sąd na podstawie wskazanych wyżej przepisów powództwo w całości uwzględnił, o czym orzekł ja w pkt I wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. (...) zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z dokumentów księgowych, tj. od dnia 18 lutego 2014 r.

O kosztach Sąd orzekł, na mocy art. (...)zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.868 zł tytułem kosztów sądowych oraz kwotę 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika powoda przy zastosowaniu §(...)rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (tj. (...))powiększonego o 17 złotych tytułem opłaty od pełnomocnictwa.